

« zurück blättern vor »

WERBUNEK subst. m., ab 1661; ‘das Überreden von jmdm., an etw. teilzunehmen, etw. beizutreten; Einberufung zum Militär im Rahmen einer Truppenaushebung’ – ‘namawianie kogoś do wzięcia udziału w czymś, do przystąpienia do czegoś; wcielanie do wojska w ramach zaciągu’: (1661) 1960 Merk.Pol. 314 *Agent cara moskiewskiego otrzymał pozwolenie na werbunek 3.000 ludzi tego narodu, ale musiał dać kaucyję, że żołd dojdzie tak oficyjów, jako i prostych żołdatów na czas namówiony nieomylnie i bez protrakcyjej.* ◦ (1690–1695) Mitte 18. Jh. SłPas 209r *Na Werbunki Patentow wydawać nie będą.* ◦ (vor 1792) 1951 Kit.Opis 353 *które ordynanse iż nie były nagłe i – opodał czasu – trzy jedne po drugich następowały, przeto ułatwiały oficyjorom ekwipaż i werbunek.* ◦ (1807) 1902 Niemc.Pam. 134, DOR *Po całym państwie nakazane werbunki, sama Galicja 51 tysięcy wybranego ludu dostawić musiała.* ◦ 1952 Dobos.Jez. 75, DOR *Werbunek kandydatów na górników obejmuje dziś całą Polskę.* – TR, L, SWIL, SW, DOR sowie BAN. ◦ **Etym:** nhd. *Werbung* subst. f., ‘Bemühung um die Gunst einer Person; militärische Anwerbung’, GRI. ◦ **Der:** *werbunkarz* subst. m., ‘Anwerber’, †1898 Górs., SW, zuerst geb. SW; *werbunkowy* adj., †1910 Kasz., SW, zuerst geb. SW.

« zurück blättern vor »